

DWOJCZAK (1) *sb m*

G pl dw(o)jczãk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca odłamu arian, uznającego bóstwo tylko Boga Ojca i Ducha Świętego; dyteista: Wywody Dwójczakow/ ábo tych co ták trzymáią/ że fie fyn Boży vrodził ná niebie bes mátki/ á ná ziemi bes Oycá. CzechRozm kty.

Synonimy: dwobożnik, dwojbożanin.

ZZie